

ратъ на архіереа та който се наричаше Каіафа.

4 И совѣтовахася да фанатъ Исуса съ лѣсть и да го оубіятъ.

5 И говореха, но да не направиме това въ празникатъ, да не въстанало смущеніе въ народа тъ.

6 И като ѡиде Исуса въ Вифанія, въ къща та на Сімона прокаженнаго:

7 Дойде при него една жена, която имаше стжкло съ многоцѣнно мѣро, и изсыпъ го на глава та мѣ, гдѣто седеше.

8 И като видѣха оученицъ те мѣ, негодоваха, и говореха: защо станъ тѣмъ разсыпъ;

9 Понеже това мѣро можеше да се продаде за голѣма цѣна, и да се раздаде на сиромаси те.

10 Я като разумѣ Исуса, рече имъ: защо досажда те на жена та; понеже направъ добра работа на мене.

11 Защото сиромаси те секога имате съ себе си, а мене секога нема те.

12 Защото тѣмъ, който излеа това мѣро на тѣло то ми, за погребеніе ме направъ.

13 Истина ви говоримъ: защо дѣто да се проповѣда това евангеліе по сѣчкѣмъ свѣтъ, ще да се рече и това,

щото направъ тѣмъ, въ поменъ неинъ.

14 Тогѣва ѡиде единъ ѡ дванадесеть те, който се наричеше Іуда Искаріотскій, при архіереи те,

15 И рече: що ще да ми дадете, и азъ да ви го предадемъ; а они мѣ ѡвѣщаха тридесать сребренницъ.

16 И ѡ тогѣва тжрсеше прилично време да го предаде.

17 И въ първо дѣнь ѡпрѣсночншъ пристжпиха оученицъ те Исусови, и речекоха мѣ: гдѣ искашъ да ти приготвиме да гдѣшъ пасха та;

18 Я той имъ рече: идете въ градъ тъ оу еди когò, и рече те мѣ: оучительно говори, време то ми е близъ, оу тебе ще да направимъ пасха та съ оученицъ те си.

19 И сториха оученицъ те каквòто имъ заповѣда Исуса: и приготвиха пасха та.

20 Я като се стемни, седеше съ дванадесете оученицъ.

21 И като гдѣха, рече имъ: истина ви говоримъ: защо единъ ѡ васъ ще да ме предаде.

22 Я они като скòрбеха много, начнаха секой ѡ нихъ да мѣ дѣма: да не бждемъ азъ, Господи;

23 Я той ѡговоръ, и рече: